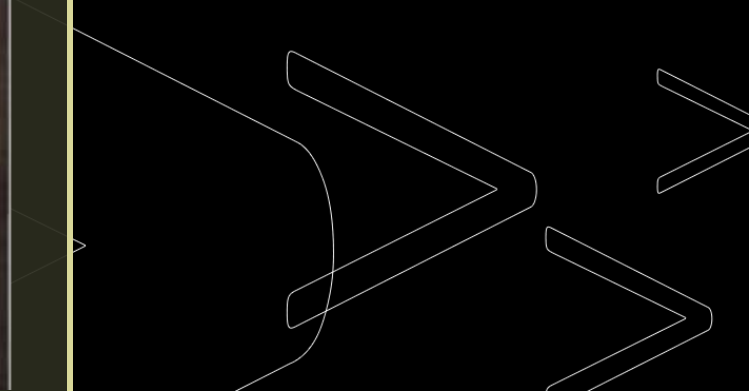

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜ
ΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο Διονύσιος Σολωμός γεννήθηκε 8 Απριλίου το 1798 στη Ζάκυνθο και πέθανε 9 Φεβρουαρίου το 1857 στην Κέρκυρα. Ήταν Έλληνας ποιητής, πιο πολύ γνωστός για τη συγγραφή του ποιήματος «Ύμνος εις την Ελευθερίαν», οι πρώτες δύο στροφές του οποίου έγιναν ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας και ύστερα της Κύπρου. Κεντρικό πρόσωπο της Επτανησιακής σχολής, ο Διονύσιος Σολωμός θεωρήθηκε και θεωρείται ο εθνικός ποιητής των Ελλήνων, όχι μόνο γιατί έγραψε τον Εθνικό Ύμνο, αλλά και διότι αξιοποίησε την προγενέστερη ποιητική παράδοση (κρητική λογοτεχνία, Δημοτικό τραγούδι) και ήταν ο πρώτος που καλλιέργησε συστηματικά τη δημοτική γλώσσα και άνοιξε το δρόμο για τη χρησιμοποίησή της στη λογοτεχνία, αλλάζοντας ακόμη περισσότερο τη στάθμη της. Σύμφωνα με τις απόψεις του δημιούργησε «*από το ρομαντισμό μαζί με το κλασικισμό ένα [...] είδος μικτό, αλλά νόμιμο [...]*».

Εκτός από τον Ύμνον εις την Ελευθερίαν, τα σπουδαιότερα έργα του είναι: Ο Κρητικός, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, Ο Πόρφυρας, Η Γυναίκα της Ζάκυθος, Λάμπρος. Το βασικό χαρακτηριστικό της ποιητικής παραγωγής του είναι η αποσπασματική μορφή: κανένα από τα ποιήματα που έγραψε μετά τον Ύμνο εις την Ελευθερίαν δεν είναι ολοκληρωμένο και με ελάχιστες εξαιρέσεις, τίποτα δεν δημοσιεύτηκε από τον ίδιο. Ο Κώστας Βάρναλης περιέγραψε εύστοχα την αποσπασματικότητα του σολωμικού έργου με τη φράση «...(Ο Σολωμός) πάντα τα έγραφε, αλλά ποτέ του δεν τα έγραψε».

Η ημερομηνία θανάτου του (9 Φεβρουαρίου) έχει οριστεί ως η Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας.

ΕΡΓΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ποιητής Διονύσιος Σολωμός, εθνικός ποιητής της Ελλάδας, αποτελεί ιδιαίτερη περίπτωση στην ιστορία των γραμμάτων μας. Γεννημένος στα τέλη του 18ου αιώνα στα Επτάνησα, ζει όλη του τη ζωή εκτός των συνόρων του ελληνικού κράτους, ως Γάλλος, Επτανήσιος και Άγγλος πολίτης, έχοντας ως γλώσσα της παιδείας του, της σκέψης του, της προφορικής και γραπτής επικοινωνίας του την ιταλική. Σε αυτήν μάλιστα θα ξεκινήσει την ποιητική του διαδρομή. Ωστόσο, για την υψηλή ποιητική του έκφραση θα επιλέξει την ελληνική, την οποία, μολονότι θα χρειαστεί να τη σπουδάσει σαν να ήταν δεύτερη γλώσσα, θα κατορθώσει να την καλλιεργήσει σε τέτοιο βαθμό και να δημιουργήσει ποίηση τόσο σημαντική που το έργο του θα αποτελέσει την αρχή και τη βάση της νεότερης λογοτεχνίας μας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ: ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι είναι από τα κορυφαία έργα του Σολωμού και της νεοελληνικής ποίησης γενικότερα. Μπορούμε επίσης να πούμε ότι είναι το έργο ζωής του Σολωμού, αφού, όπως φαίνεται, τον απασχόλησε σε όλη τη διάρκεια της ώριμης ποιητικής του περιόδου.

ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

Πηγή έμπνευσης του Σολωμού για τους Ελεύθερων Πολιορκημένων είναι ο αγώνας των υπερασπιστών του Μεσολογγίου, κατά τη δεύτερη πολιορκία του από τους Οθωμανούς, που κράτησε σχεδόν ένα χρόνο (1825-1826) και κορυφώθηκε με την απέλπιδα έξοδο της Κυριακής των Βαΐων στις 10 Απριλίου 1826. Ο Σολωμός στο έργο του επιχειρεί να αναδείξει σε ποιητικό λόγο το ηθικό μεγαλείο των Ελλήνων αγωνιστών που οδηγούνται με πλήρη συνείδηση στη θυσία για την κατάκτηση της πνευματικής ελευθερίας τους